

TIESAS SPRIEDUMS (treš? pal?ta)

2016. gada 14. apr?? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu – LESD 49. pants – Dal?bvalsts tiesiskais regul?jums, kur? kred?tiest?d?m ir uzlikts pien?kums pazi?ot nodok?u administr?cijai inform?ciju par miru?o klientu akt?viem, lai iekas?tu mantojuma nodokli – Š? tiesisk? regul?juma piem?rošana fili?l?m, kas re?istr?tas cit? dal?bvalst?, kur? atbilstoši banku nosl?pumam princip? ir aizliegts pazi?ot š?du inform?ciju

Lieta C?522/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Feder?? Finanšu tiesa, V?cija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2014. gada 1. oktobr? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 19. novembr?, tiesved?b?

Sparkasse Allgäu

pret

Finanzamt Kempten.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši D. Šv?bi [*D. Šváby*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents),

?ener?ladvok?ts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekret?rs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Sparkasse Allgäu* v?rd? – *W.?R. Bub, Rechtsanwalt,*
- *Finanzamt Kempten* v?rd? – *L. Bachmann, p?rst?vis,*
- V?cijas vald?bas v?rd? – *T. Henze un B. Beutler, p?rst?vji,*
- Grie?ijas vald?bas v?rd? – *A. Dimitrakopoulou un A. Magrippi, p?rst?ves,*
- Polijas vald?bas v?rd? – *B. Majczyna, p?rst?vis,*
- Eiropas Komisijas v?rd? – *W. Mölls un M. Wasmeier, p?rst?vji,*

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2015. gada 26. novembra tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par LESD 49. panta interpretāciju.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Sparkasse Allgäu* un *Finanzamt Kempten* (Kemptenas Finanšu administrācija) par šīs kredītiestādes atteikumu paziņot minētajai administrācijai informāciju par tās Austrijā reģistrētajā pakāutajā filiālē esošajiem kontiem, kurus tur ir atvēršas personas, kuras savas nāves brīdī bija Vācijas nodokļu rezidentes.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/48/EK

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvas 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 177, 1. lpp.) 23. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstis nosaka, ka I pielikumā uzskaitītās darbības saskaņā ar 25. pantu, 26. panta 1. līdz 3. punktu, 28. panta 1. un 2. punktu un 29. līdz 37. pantu to teritorijā var – izveidojot filiāles vai sniedzot pakalpojumus – veikt ikviena kredītiestāde, kam atļauju piešķirušas un ko uzrauga citas dalībvalsts kompetentās iestādes, ja atļauja aptver šādas darbības.”

4 Direktīvas 2006/48 I pielikumā uzskaitīto darbību vidū tostarp ir “noguldījumu vai citu atmaksājumu līdzekļu pieņemšana”.

5 Minētās direktīvas 31. pantā ir noteikts:

“Šīs direktīvas 29. un 30. pants neiespaido uzņēmēju dalībvalstu tiesības veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu to teritorijā izdarītos pārkāpumus, kas ir pretrunā ar tiesību aktiem, kurus tās pieņemušas vispārīgās intereses, vai lai piemērotu sodus par tiem. Tas ietver iespēju liegt pārkāpēju kredītiestādēm veikt jaunus darījumus uzņēmējās dalībvalsts teritorijā.”

Direktīva 2011/16/ES

6 Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīvas 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2014. gada 9. decembra Direktīvu 2014/107/ES (OV L 359, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 2011/16”), 8. panta 3.a punktā ir noteikts:

“Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai pieprasītu savām Finanšu iestādēm, kas sniedz ziņojumus, izpildīt I un II pielikumā iekārtos ziņojumu sniegšanas un pienācīgas pārbaudes noteikumus un nodrošinātu šādu noteikumu efektīvu īstenošanu un atbilstības ieviešanu saskaņā ar I pielikuma IX iedaļu.

Ievērojot piemērojamos ziņojumu sniegšanas un pienācīgas pārbaudes noteikumus, kas iekārti I un II pielikumā, katras dalībvalsts kompetentā iestāde, veicot automātisku apmaiņu, 6. punkta b) apakšpunktā noteiktajiem termiņos paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju par taksācijas periodiem no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz Kontu, par kuru jāsniedz ziņojums:

a) katras Personas, par kuru jāsniedz ziņojums un kura ir attiecīgā Konta turētāja, vārds, adrese, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs(?) un (privātpersonas gadījumā) dzimšanas

datums un vieta un – jebkuras tās Vienības gadījumā, kas ir Konta turētāja un kas pēc pienācīgās pārbaudes noteikumu piemērošanas saskaņā ar pielikumiem ir identificēta kā tāda, kurai ir viena vai vairākas Kontroljosiņas personas, kas ir Persona, par kuru jāsniedz ziņojums – Vienības nosaukums, adrese, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs(i) un katras Personas, par kuru jāsniedz ziņojums, vārds, adrese, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs(i) un dzimšanas datums un vieta;

b) konta numurs (vai funkcionālais ekvivalents, ja konta numura nav);

c) Finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus, nosaukums un identifikācijas numurs (ja tāds ir);

d) konta bilance vai vērtība (tostarp – Apdrošināšanas līguma ar naudas vērtību vai Anuitētes līguma gadījumā – Vērtība naudā vai atpirkuma summa) attiecīgā kalendārā gada vai cita attiecīgā ziņošanas perioda beigās vai, ja konts attiecīgajā gadā vai ziņošanas periodā tika slēgts, informācija par konta slēgšanu;

[..].?

7 Saskaņā ar Direktīvas 2011/16 I pielikuma VIII iedašas B punkta 1. apakšpunktu termins “Konts, par kuru jāsniedz ziņojums” tostarp nozīmē finanšu kontu, kuru uztur daļēbvalsts finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, un kuru tur viena vai vairākas personas, par kurām sniedz ziņojumu, ar nosacījumu, ka tās ir identificētas kā tās saskaņā ar šo paša pielikuma II līdz VII iedašas aprakstītajām pienācīgās pārbaudes procedūram

Vācijas tiesības

8 Atbilstoši Likuma par mantojuma un dāvinājuma nodokli (*Erbschaftsteuer und Schenkungsteuergesetz*, turpmāk tekstā – “*ErbStG*”) 33. panta 1. punktam personām, kuru profesionālajā darbībā ietilpst trešo personu aktīvu noguldīšana vai pārvaldība, ir pienākums informēt pilnvarotās iestādes par mantojuma un dāvinājuma tiesībām uz aktīviem, kas tajā ir noguldīti, un pret to izvirzītajiem prasījumiem, kas personas miršanas brīdī veidoja tās pašumu.

Austrijas tiesības

9 Saskaņā ar Banku nozares likuma (*Bankwesengesetz*, turpmāk tekstā – “*BWG*”) 9. panta 1. un 7. punktu kredītiestāžu filiāles, kuru juridiskā adrese ir citās daļēbvalstīs, var veikt savu darbību Austrijas Republikas teritorijā, ievērojot vairākas Austrijas tiesību normas, tostarp *BWG* 38. pantu.

10 *BWG* 38. panta redakcija ir šāda:

“1. Kredītiestādēm, to akcionāriem, pārvaldes struktūru locekļiem, darbiniekiem, kā arī personām, kuras rīkojas to labā citādi, nav atļauts izpaust vai izmantot noslēpumus, kuri tiem ir uzticēti vai kuriem tiem ir piekļuve tikai to komercattiecību ar klientiem dēļ [..] (banku noslēpums) [..].

2. Pienākums glabāt banku noslēpumu nav piemērojams:

[..]

5) ja klients tieši un rakstveidā piekrīt noslēpuma paziņošanai;

[..].?

11 BWG 101. pant? ir paredz?ti krimin?lsodi bankas nosl?puma p?rk?puma gad?jum?.

Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

12 *Sparkasse Allgäu* ir kred?tiest?de Direkt?vas 2006/48 izpratn?, kas darbojas, pamatojoties uz at?auju, ko ir pieš??rušas V?cijas iest?des. Š? kred?tiest?de tostarp p?rvalda pak?autu fili?li Austrij?.

13 2008. gada 25. septembr? Kemptenas finanšu administr?cija l?dza *Sparkasse Allgäu* sniegt *ErbStG* 33. pant? paredz?to inform?ciju par t?s Austrijas fili?les klientiem, kas savas n?ves br?d? bija V?cijas iedz?vot?ji, attiec?b? uz laikposmu no 2001. gada 1. janv?ra.

14 *Sparkasse Allgäu* iesniedza s?dz?bu par šo l?mumu, kas tika noraid?ta, t?pat k? t?s pras?ba pirm?s instances ties?. Š?dos apst?kos pras?t?ja pamatliet? iesniedza kas?cijas s?dz?bu ("Revision") *Bundesfinanzhof* (Feder?l? Finanšu tiesa).

15 Iesniedz?jtiesa jaut?, vai ar *ErbStG* 33. panta 1. punktu ir ierobežota br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu, lai ar? šaj? ties?bu norm? paredz?tais pazi?ošanas pien?kums ir vien?di attiecin?ts uz vis?m V?cijas kred?tiest?d?m. Proti, š? pien?kuma d?? V?cijas kred?tiest?des tiekot attur?tas no komercdarb?bas veikšanas Austrij? ar fili??u starpniec?bu. Tom?r min?t? tiesa ar? jaut?, pirmk?rt, vai br?v?bas veikt uz??m?jdarb?bu ierobežojums var izriet?t ar? no kred?tiest?des juridisk?s adreses dal?bvalsts, proti, V?cijas Federat?v?s Republikas, ties?bu normu un dal?bvalsts, kur? atrodas fili?le, proti, Austrijas Republikas, ties?bu normu kop?j?m sek?m un, otrk?rt, kurai dal?bvalstij ir pied?v?jams š?ds ierobežojums.

16 Š?dos apst?kos *Bundesfinanzhof* (Feder?l? Finanšu tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

"Vai br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu (LESD 49. pants, agr?k EKL 43. pants) nepie?auj t?du dal?bvalsts tiesisko regul?jumu, saska?? ar kuru valsts teritorij? dibin?tai kred?tiest?dei mantojuma atst?j?ja rezidenta n?ves gad?jum? *Finanzamt* (nodok?u iest?dei), kura ir atbild?ga par mantojuma nodok?a iekas?šanu valsts teritorij?, ir j?pazi?o ar? par tiem mantojuma atst?j?ja akt?viem, kuri ir noguld?ti pak?aut? kred?tiest?des fili?l? cit? dal?bvalst? vai kurus t? p?rvalda, ja šaj? cit? dal?bvalst? nav l?dz?ga pazi?ošanas pien?kuma, bet uz kred?tiest?d?m šaj? valst? ir attiecin?ts banku nosl?pums, par kura p?rk?pumu ir paredz?ti krimin?lsodi?"

Par prejudici?lo jaut?jumu

17 Ar savu jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai LESD 49. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tam ir pretrun? t?ds dal?bvalsts tiesiskais regul?jums, kur? kred?tiest?d?m, kuru juridisk? adrese ir šaj? dal?bvalst?, ir pien?kums pazi?ot valsts iest?d?m par akt?viem, kuri ir noguld?ti pak?aut? kred?tiest?des fili?l? cit? dal?bvalst? vai kurus t? p?rvalda, ja ir miris šo akt?vu ?pašnieks, kura dz?vesvieta bija pirmaj? dal?bvalst?, un ja otraj? dal?bvalst? nav paredz?ts sal?dzin?ms pazi?ošanas pien?kums, un ja taj? kred?tiest?d?m ir j?iev?ro banku nosl?pums, par kura p?rk?pumu ir paredz?ti krimin?lsodi.

18 Ievad? ir j?atg?dina, ka LESD 49. pant? ir noteikts, ka ir j?izskauž br?v?bas veikt uz??m?jdarb?bu ierobežojumi. Saska?? ar šo ties?bu normu š? br?v?ba dal?bvalsts pilso?iem cit? dal?bvalst? ?auj s?kt un izv?rst darb?bas k? pašnodarbin?t?m person?m, k? ar? dibin?t un vad?t uz??mumus ar nosac?jumiem, k?dus saviem pilso?iem paredz t?s dibin?šanas valsts. Br?v?bas veikt uz??m?jdarb?bu ierobežojumu izskaušana attiecas uz ierobežojumiem tam, ka

dalībvalstu pilsoņi, kas izveidojuši uzņēmumu citā dalībvalstī, atver šo uzņēmumu pārstāvniecības filiāles vai meitasuzņēmumus (it īpaši skat. spriedumus Komisija/Francija, 270/83, EU:C:1986:37, 13. punkts, *Royal Bank of Scotland*, C-311/97, EU:C:1999:216, 22. punkts, un *CLT UFA*, C-253/03, EU:C:2006:129, 13. punkts).

19 Saskaņā ar LESD 54. panta otro daļu juridiskās personas, kas ir publisko tiesību subjekti, izņemot bezpeļņas sabiedrības, tapat ir sabiedrības, kurām ir piemērojams LESD 49. pants. Atbilstoši iesniedzējtiesas sniegtajam norādēm *Sparkasse Allgäu* ir juridiska persona, kas ir publisko tiesību subjekts, kurai ir piemērojams LESD 49. pants.

20 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai arī LESD noteikumu par brīvību veikt uzņēmējdarbību mērķis atbilstoši to formulējumam ir nodrošināt uzņemšajai dalībvalstī tādā pašā attieksmī kā valsts līmenī, tajos arī ir aizliegts izcelsmes dalībvalstij radīt šķēršļus kādam savam pilsonim vai sabiedrībai, kas dibināta saskaņā ar tās tiesību aktiem, veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (spriedums *Verder LabTec*, C-657/13, EU:C:2015:331, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Tapat ir jāatgādina, ka no *ErbStG* 33. panta 1. punkta izriet, ka personām, kuru profesionālajā darbībā ietilpst trešo personu aktīvu noguldīšana vai pārvaldība, ir pienākums rakstveidā paziņot nodokļu iestādēm, kas ir pilnvarotas mantojuma tiesību jomā, par aktīviem, kas tajā ir noguldīti, un pret to izvirzītajiem prasījumiem, kuri personas miršanas brīdā veidoja tās pašumu.

22 Ir jākonstatē, ka šīs tiesību norma ir formulēta vispārīgi un tajā nav noteikta atšķirība atkarībā no vietas, kur tiek veikta noguldīšanas darbība, un trešo personu aktīvu pārvaldība, uz kuru tā attiecas. Līdz ar to prasītājam pamatlietā, kas ir juridiska persona, kas ir tikusi dibināta atbilstoši Vācijas tiesību un kuras juridiskā adrese ir Vācijā, ir pienākumi, kas izriet no šīs tiesību normas, ne tikai attiecībā uz kontiem, kurus tur tās dažādās Vācijas reģistrētās pārstāvniecības un filiāles, bet arī attiecībā uz kontiem, kas ir atvērti tās pakārtajai filiālei, kura reģistrēta Austrijā.

23 Iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai tās Vācijas kredītiestādes darbība, kas ir atvērusi filiāli Austrijā, ir kļūvusi sarežģītāka tādēļ, ka tai vienlaikus ir jāizpilda *ErbStG* 33. panta 1. punktā paredzētais pienākums sniegt informāciju un *BWG* 38. panta 2. punktā un 101. pantā paredzētais pienākums ievērot banku noslēpumu Austrijā. Šajā ziņā šīs tiesas norāda, ka, lai izpildītu šos abus pienākumus, kredītiestādei, kas ir prasītājas pamatlietā situācijā, atbilstoši *BWG* 38. panta 2. punkta 5. apakšpunktam ir jālīdz tās klientiem piekrišana iespējama informācijas, kas uz tiem attiecas, nodošanai Vācijas iestādēm. Šādas piekrišanas saņemšanas prasības rezultātā iespējamie šādas kredītiestādes Austrijas filiāles klienti drīzāk sliktos vārsties pie Austrijas bankām vai Vācijas banku filiālēm Austrijā, jo ne vienai no tām nav analoģiska pienākuma sniegt informāciju.

24 Lai arī, protams, nevar tikt izslēgtas, ka *ErbStG* 33. panta 1. punkts var atturēt Vācijas reģistrētas kredītiestādes no filiāļu atvēršanas Austrijā, ciktāl šīs pienākuma izpilde tās nostādītu nelabvēlīgā situācijā tādēļ vien, ka tām būtu jāizpilda pienākums, kas nav jāpilda šajā pārdēvētajā minētajā dalībvalstī reģistrētajām kredītiestādēm, tomēr no tā nevar tikt secināts, ka šāda pienākuma pastāvīšana var tikt kvalificēta kā brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums LESD 49. panta izpratnē.

25 Ēmot vērā iesniedzējtiesas sniegtās norādes, ir jākonstatē, ka tādās apstākļos kā pamatlietā nelabvēlīgās sekas, ko var radīt tās pienākums kā tas, kas ir paredzēts *ErbStG* 33. panta 1. punktā, izriet no tā, ka divas dalībvalstis vienlaikus īsteno savu kompetenci, pirmkārt, banku un citu kredītiestāžu pienākumu pret saviem klientiem jomā saistībā ar banku noslēpuma

ievērošanu un, otrkārt, nodokļu kontroles jomā (šajā ziņā skat. spriedumus *Kerckhaert* un *Morres*, C-513/04, EU:C:2006:713, 20. punkts; *Columbus Container Services*, C-298/05, EU:C:2007:754, 43. punkts, un *CIBA*, C-96/08, EU:C:2010:185, 25. punkts).

26 Konkrēti, atbilstoši Vācijas tiesību sistēmas banku nosaukuma ievērošana nav pārka par prasību nodrošināt nodokļu kontroles efektivitāti, un tādēļ *ErbStG* 33. panta 1. punktā tajā minētajos apstākļos ir noteikts pienākums sniegt informāciju nodokļu iestādēm bez attiecīgā konta īpašnieka piekrišanas. Turpretī Austrijas tiesību sistēmā, *BWG* 38. pantā, ir izdarīta pretēja izvēle – banku nosaukums, kas princips ir jāievēro attiecībā uz visiem, tostarp nodokļu iestādēm.

27 Patiešām, ar divpusējo nolīgumu, ko nosaukušas abas attiecīgās dalībvalstis, kā arī ar tādām Savienības lēmumu veiktām pasākumiem kā automātiska informācijas apmaiņa un informēšanas pienākums, kas paredzēts Direktīvas 2011/16 8. panta 3.a punktā, var tikt nodrošināta administratīvā sadarbība nodokļu jomā un tādējādi – tādus apstākļos kā pamatlietā esošie – tikt atvieglots veids, kādā Vācijas nodokļu iestādes ar strādīgā pasākuma pamatlietā palīdzību iegūst attiecīgu informāciju.

28 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka, lai arī pastāv nolīgums, kurā ir paredzēta informācijas apmaiņa nodokļu jomā, ko ir nosaukušas Vācijas Federatīvā Republika un Austrijas Republika un kas ir stājies spēkā 2012. gada 1. martā, tas ir piemērojams tikai taksācijas periodiem pēc 2011. gada 1. janvāra, uz kuriem neattiecas Kemptenas finanšu administrācijas līgums *Sparkasse Allgäu*. Tāpat Direktīva 2011/16 tika pieņemta tikai pēc faktiem pamatlietas pamatā.

29 Tādēļ ir jākonstatē, ka atbilstoši Savienības tiesību sistēmām datumā, kad norisinājies attiecīgie fakti pamatlietā, tādēļ kā nav saskaņošanas pasākumu informācijas apmaiņas nodokļu kontroles veikšanai jomā, dalībvalstis varēja brīvi noteikt valsts kredītiestādēm tādus pienākumus kā pamatlietā aplūkotais attiecībā uz to filiāli, kas darbojas ārpus, lai nodrošinātu nodokļu kontroles efektivitāti, ja vien minēto filiāli iekšien veiktie darījumi netiek diskriminējoši izskatīti salīdzinājumā ar darījumiem, ko veikušas to valsts filiāles (šajā ziņā skat. spriedumu *Columbus Container Services*, C-298/05, EU:C:2007:754, 51. un 53. punkts, kā arī rīkojumu *KBC Bank* un *Beleggen, Risicokapitaal, Beheer*, C-439/07 un C-499/07, EU:C:2009:339, 80. punkts).

30 Kā jau norādīts šajā sprieduma 22. punktā, *ErbStG* 33. panta 1. punkts atbilstoši tādai formulējumam ir piemērojams kredītiestādēm, kuru juridiskā adrese ir Vācijā, attiecībā uz to veiktajiem darījumiem gan Vācijā, gan ārpus.

31 Tas vien, ka tādus paziņošanas pienākumus kā pamatlietā aplūkotais nav paredzēts Austrijas tiesību sistēmā, neliek izslēgt, ka Vācijas Federatīvā Republika var noteikt šādus pienākumus. Proti, no Tiesas judikatūras izriet, ka brīvība veikt uzņēmējdarbību nevar tikt saprasta tādējādi, ka dalībvalstij ir pienākums pielāgot savus nodokļu tiesību aktus un, it īpaši, tādus paziņošanas pienākumus kā pamatlietā aplūkotais atkarībā no citās dalībvalstīs nodokļu tiesību aktiem, lai ikvienam gadījumā garantētu jebkādu atšķirību, kas izriet no valsts nodokļu tiesiskā regulējuma, neesamību (šajā ziņā skat. spriedumus *Columbus Container Services*, C-298/05, EU:C:2007:754, 51. punkts, un *National Grid Indus*, C-371/10, EU:C:2011:785, 62. punkts).

32 Ēmot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tādus dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kredītiestādēm, kuru juridiskā adrese ir šajā dalībvalstī, ir uzlikts pienākums paziņot valsts iestādēm par aktīviem, kuri ir noguldīti pakāutā kredītiestādes filiālī citā dalībvalstī vai kurus tā pārvalda, ja ir miris šo aktīvu īpašnieks, kura dzīvesvieta bija pirmajā dalībvalstī, un ja otrajā dalībvalstī nav paredzēts salīdzināms paziņošanas pienākums, un ja tajā kredītiestādēm ir jāievēro banku nosaukums, par kura pārbaudīšanu ir paredzēti kriminālsodi.

Par tiesīšanās izdevumiem

33 Attiecībā uz pamatlietu pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tātad lemj par tiesīšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kredītiestādēm, kuru juridiskā adrese ir šajā dalībvalstī, ir uzlikts pienākums paziņot valsts iestādēm par aktīviem, kuri ir noguldīti pakāutā kredītiestādes filiālē citā dalībvalstī vai kurus tā pārvalda, ja ir miris šo aktīvu īpašnieks, kura dzīvesvieta bija pirmajā dalībvalstī, un ja otrajā dalībvalstī nav paredzēts salīdzināms paziņošanas pienākums, un ja tajā kredītiestādēm ir jāievēro banku nosaukums, par kura pārskatu ir paredzēti kriminālsodi.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.